

DAGHØJSKOLEFORENINGEN

Gammel Kongevej 39e, 2.th. • 1610 København V • tlf: 33 33 06 66 fax: 33 33 95 95 • www.daghøjskoler.dk • forenin-

10.12.2010

Arbejdsmarkedsudvalget

Daghøjskoleforeningen takker for, at vi ved foretræde den 8. december fik lejlighed til at uddybe vores bekymring for konsekvenserne af de foreslåede ændringer af beskæftigelseslovgivningen.

Udvalget stillede os en række spørgsmål, og vi fremsender hermed som lovet vores svar skriftligt.

Lennart Damsbo Andersen spurgte om, hvordan vi oplever situationen ude i kommunerne.

Vi oplever at der er stor usikkerhed og kommuner, der har gjort en stor indsats for at opbygge en indsats op med henblik på at få alle med på vognen, er frustrerede over at det slås i stykker.

Århus, Randers og Esbjerg har sat udbud i bero og bl.a. Aalborg og Syddjurs har varslet betydelige nedskæringer.

Kommunerne føler tvunget til at handle inden de helt ved, hvordan vilkårene bliver.

Aalborg kommune skal eks. så vidt de kan regne ud spare 23 mill. i 2011 men på grund af kontraktmæssige bindinger kan besparelsen først gennemføres i praksis i løbet af de sidste 8 måneder af året. Jo længere det varer, inden besparelserne kan slå igennem i praksis jo hårdere vil de slå – derfor handler de så hurtigt som muligt og dermed delvis i blinde.

Eigil Andersen spurgte om vi har nogle bud på, hvordan man kan rense de useriøse vejlednings- og opkvalificeringsforløb ud, uden at ramme de gode. Han nævnte selv autorisationsordning, inspireret af erfaringerne fra Holland, og at man i højere grad kan lade de ledige vælge selv.

Vi mener at en autorisationsordning kunne være en løsning, og det samme gælder øget valgfrihed for de ledige. Det har i oven i købet dokumenterede positive effekter for deltagernes udbytte, at de oplever, at de selv har haft indflydelse på valget af tilbud.

Mange kommuner, bl.a. Århus og Randers, har allerede den politik at evaluere andre aktører jævnligt mht. resultater og deltagertilfredshed, og rense dem ud, der ikke holder målet.

En tredje mulighed kunne være at skelne mellem kommercielle aktører og socialøkonomiske virksomheder – altså virksomheder, der er oprettet med et samfundsnyttigt formål og som geninvesterer evt. overskud i virksomheden (eks. daghøjskoler og Kofoeds Skole).

Efter konkurrencelovgivningen er det OK at definere socialøkonomisk status som en kvalitetsparameter så man også i forbindelse med udbud kan give socialøkonomiske aktører en fortrinsstilling i forhold til kommercielle aktører.

En fjerde mulighed kunne være at give den høje refusionsprocent, også til særligt tilrettede opkvalificerings og vejledningsforløb, men kun når det gælder de laveste matchgrupper.

Leif Lahn Jensen spurgte om vi kunne give et bud, der illustrerer hvor mange der rammes af ændringerne.

Et eksempel er, at Aalborg kommune nedlægger et velfungerende tilbud til ledige i match 5. Det omfatter 425 af de allersvageste ledige, som generelt er meget, meget glade for tilbuddet. Mange er for første gang begyndt at tro på at de har en plads og noget at byde på i samfundet. Nu bliver de sendt hjem til almindelig håbløshed igen.

Jens Vibjerg spurgte, om vi ikke mener at alle fornuftige kommunalbestyrelser vil fastholde tilbud, der virker. Han havde svært ved at forstå vores bekymring og mente at overgangsproblemerne er løst ved at grænsen for overgangstilskud sættes ved 0,05% i stedet for 0,1%..

Vi kvitterer for oplysning om en lempelse af overgangsordningen, hvilket helt sikkert vil være gavnligt i situationen.

Vi er på det rene med, at de redskaber, der kan bruges nu også kan bruges efter 1. januar, og vi tror langt fra at kommunerne helt vil skrotte denne type af indsatser, for selvfølgelig kan de se deres langsigtede interesse i at hjælpe så mange som muligt til at blive selvforsørgende.

Men helt grundlæggende er problemet, at al erfaring viser at refusionsordninger faktisk har en stor indflydelse på kommunernes handlemønster, især de økonomisk mest trængte. Når man gør det dyrt for kommunerne at bruge de nederste trin på aktiveringstrappen, så vil de i en eller anden grad være nødt til at "creame" og lade være med at give tilbud til dem de ikke er forpligtet til at aktivere.

Et eksempel på hvad det kan indebære for sårbare ledige er S, som er enlig mor omkring de 30. Hun har meget svag skolebaggrund og da hun startede på et daghøjskoleforløb var det vurderingen, at der ikke var ret meget at bygge på, og at hun nok skulle have en førtidspension. Hun gik imidlertid på med krum hals og lærte rigtigt meget, fik styrket sine almene kvalifikationer, var stabil og energisk. Undervejs hjalp skolen hende med at rydde sten på vejen i form af helbredsproblemer, personlige, sociale og praktiske problemer. Hun kom i snusepraktik, dernæst i virksomhedspraktik, løntilskudsjob og endelig i fast job, alt sammen i samme butik, hvor hun nu er en skattet medarbejder med betydeligt ansvar.

Hun ville ikke have haft en chance, hvis hun skulle have startet direkte i virksomhedspraktik – de nederste trin på aktiveringstrappen (særligt tilrettelagt vejlednings- og opkvalificeringsforløb og snusepraktik) var fuldstændig afgørende for at det lykkedes. Hun er et eksempel på en, som sandsynligvis ikke ville have fået et tilbud efter de nye regler.

Vi står gerne til rådighed med yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen

Bjørn Salling
formand
tlf. 98 12 88 44

Randi Jensen
sekretariatsleder
tlf. 33 33 06 66